

[Boligministeren]

Jeg har med tilfredshed noteret mig, at Dansk Ejendomsmæglerforening har taget imod boligpakken som en kærkommen håndsrækning og opmuntring. Lad os nu se, hvordan pakkerne virker. Det, ejerboligmarkedet netop nu har brug for, er ro og stabilitet. Det er et marked, hvor forventninger til fremtiden spiller en stor rolle. Får vi først for alvor vendt udviklingen og genskab optimismen, vil det i sig selv give basis for en yderligere gunstig udvikling.

Årsagen til den beskedne omsætning er jo ikke mindst, at mange potentielle købere forholder sig afventende. Det er denne holdning, vi skal have ændret. Vi skal have nedsat transaktionsomkostningerne ved hushandler gennem en øget konkurrence i ejendomsformidlerbranchen. Det vil resultere i mindre udgifter i forbindelse med flytning til gavn for mobiliteten på ejerboligmarkedet, for ejendomspriserne og for omsætningen.

*Forhandling***Kirsten Jacobsen (FP):**

Det må jo unægtelig forekomme underligt – det forekommer i hvert fald Fremskridtspartiet underligt – at når man stiller en forespørgsel til boligministeren, til skatteministeren og til ministeren for erhvervspolitisk samordning, vil regeringen, at det er boligministeren alene, der besvarer forespørgslen. Det tager jeg som et udtryk for, at regeringen ikke tager disse problemer særlig alvorligt; det viser boligministerens tale jo også ganske tydeligt.

Jeg tager det også som et udtryk for, at regeringen har erkendt, at dette er et område, som man skal overlade til en konfliktsky person, og derfor har man sikkert med rette valgt boligministeren, som jo er ekspert på dette område.

Men ingen af de dele gavner boligejerne, og jeg synes egentlig, at det havde været mere reelt af regeringen i hvert fald at tage debatten – jeg kan nemlig godt acceptere, at Folketingets partier er uenige om mangt og meget – for så havde man i hvert fald fået nogle krystalklare meldinger ud, som landets boligejere kunne forholde sig til, for det er først og fremmest det, de har manglet. Der har ikke kun været ild i munden, der har været hele får, og derfor har boligejerne ikke vidst, om de var købt eller solgt.

Den tale, som boligministeren holdt på regeringens vegne, var jo kun en redningskrans; det var en af de sædvanlige hjælpeaktioner. Når man har smadret markedet, erkender man, at noget må vi gøre, for ellers skal vi også sætte noget i værk over for alle de opløste familier og alt muligt andet, så vi må hellere gøre en lille bitte smule.

Det havde været bedre at sørge for, at de boligejere, som går på arbejde hver dag, tjener deres penge, og som ikke har købt for at spekulere, men for at bo, også bevarer de økonomiske muligheder, som faktisk var til stede den dag, de købte deres ejerbolig, i stedet for hvert eneste år bare at forringe dem. Alene den sidste offentlige vurdering har været et dolkestød for mange boligejere, særlig for de dårligst stillede. De bedrestillede boligejere har selvfølgelig også mærket det, men de har bedre råd. De skal nedsætte deres forbrug en lille bitte smule, nå ja, det er ikke så slemt, men mange unge, mange nyetablerede boligejere kan alene på grund af den 19. alm. vurdering bringes i en situation, hvor de ikke er mange centimeter fra en tvangsauktion.

Jeg er da enig med boligministeren i, at det er godt med annuitetslån, det har Fremskridtspartiet foreslået gang på gang. Vi har fået at vide både af denne regering og af den tidligere regering, at man nærmest ville smadre hele samfundsøkonomien, hvis man tillod sig noget så vanvittigt som at indføre annuitetslån. Det har denne regerings medlemmer i hvert fald tidligere sagt, når forslagene har været debatteret, og det har også nogle af denne regerings ministre som ordførere for deres partier.

Tilskudsordningen til vedligeholdelsesarbejder er også en ordening, som går ud på, at man, når man har opsuget penge fra alle boligejerne, rige som fattige, deler denne pose penge ud til de boligejere, der er rige nok til at lægge den egenkapital til, som er en forudsætning for at få del i statstilskuddet. Det er også den omvendte verden. Når det drejer sig om rentefald, hilser vi det alle med glæde, vi burde jo stå her og klappe i hænderne. Men jeg synes, det er flot, hvis regeringen ligefrem vil tage æren for, at Tyskland nedsætter renten, og hvis regeringen siger: Nå ja, men nu har vi også gjort noget for boligejerne. Det er vist lige at stramme det for meget.